

Evangelhia zilei de sâmbătă: Neînțeleși de cei apropiați

Comentariu la Evangelhia zilei de sâmbătă din a 2-a săptămână a timpului de peste an: „A venit în casă și mulțimea s-a adunat din nou, încât nu mai puteau nici să mănânce pâine”. Este forța năvalnică a sfințeniei, a vieții divine, aceeași la care Domnul vrea să ne facă părtași pe toți.

Evangelhie (Mc 3,20-21)

A venit în casă și mulțimea s-a adunat din nou, încât nu mai puteau nici să mănânce pâine. Când au auzit

ai săi, au venit să pună mâna pe el, căci spuneau că și-a ieșit din fire.

Comentariu la Evanghelie

Narațiunea sobră, dar atent lucrată, a lui Marcu spune mult în puține cuvinte: Isus ajunge acasă, dar nici acolo nu poate să se odihnească.

Mulțimea are nevoie să-L asculte și să-I ceară vindecare cât mai repede, ca și cum ar urma să dispară curând din viețile lor. Ce forță de atracție avea simpla prezență a lui Isus! Cum trebuia să fie cuvântul Său! Ce transformare lăuntrică trebuiau să trăiască cei care Îl ascultau cu inima deschisă! Este forța năvalnică a sfințeniei, a vieții divine, aceeași de care Domnul vrea să ne facă părtași pe toți.

Trupul omenesc nu poate rezista mult timp fără hrană. Textul biblic ne spune că lui Isus nu îi era ușor nici măcar să-și satisfacă o nevoie atât de urgentă. Dar El nu avea nicio dificultate în a se hrăni mai întâi cu un alt fel de hrană. Cât de bine se potrivesc aici aceste cuvinte ale Sale: „Isus le-a spus: «Hrana Mea este să fac voința Celui care M-a trimis și să duc la îndeplinire lucrarea Lui. Nu spuneți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Iată, Eu vă spun: ridicați ochii și priviți ogoarele, căci sunt albe pentru seceriș. Secerătorul își primește plata și adună rod pentru viața veșnică, pentru ca să se bucure împreună cel care seamănă și cel care secără»” (In 4,34-36).

Nu putem ști cum trăia Isus trecerea timpului. Dar îi cunoaștem ardoarea: „Foc am venit să arunc pe pământ și ce altceva vreau decât să ardă deja?” (Lc 12,49). Pentru unii, acest lucru era de neînțeles. Printre ei,

unele dintre rudele Sale. Este dureros ca printre cei care nu înțeleg acest foc de iubire care clocotește în inima noastră să se afle chiar unii dintre apropiații noștri. Dar, așa cum ni-L imaginăm pe Isus mereu primitor și apropiat de ei, și noi ne trăim credința cu convingerea că îi putem ajuta cel mai mult fiind, zi de zi, puțin mai aproape de Domnul, făcându-i astfel părtași, prin iubirea și rugăciunea noastră, la darurile pe care Isus ni le oferă și cărora încercăm să le răspundem cu umilință și recunoștință.

Juan Luis Caballero // Photo:
Raphael Renter - Unsplash